

Glazen plafond

De Red Flames vieren de kwalificatie voor het EK 2022 in Leuven, na een knappe 4-0-overwinning tegen Zwitserland. © PHOTO NEWS

Het was de week van de vrouw in het voetbal en - raar maar waar - ook in het mannenvoetbal. Stéphanie Frappart is inmiddels een BV(S) of bekende voetbalscheidsrechter, niet alleen in kenaumiddens. Een Franse madame van 1,64 meter die 22 beren in korte broek in toom houdt, is groot nieuws. Dat deed ze opnieuw bij Juventus-Dinamo Kiev in de UEFA Champions League. Tot eenieders tevredenheid, zo stond het in de meeste wedstrijdverslagen vermeld. Hoezo dan?

Iedereen die de fysieke examens heeft afgelegd, het reglementenboek weet toe te passen (buitenspel is buitenspel, een overtreding is een overtreding) en de verschillende reeksen heeft doorlopen, kan om het even welke wedstrijd fluiten. Ook een vrouw. Ook een mannenwedstrijd. Er is geen enkele reden om, zoals de trainer van Valenciennes David Le Frapper in oktober 2015, te twijfelen aan verminderde beoordelingscapaciteiten ten gevolge van een vermeend verkeerd geslacht. Hij zag zijn team een strafschop onthouden door Mme Frappart en besloot "dat het toch gecompliceerd was, een vrouw in een mannensport". Hij kreeg prompt twee wedstrijden schorsing.

Frappart floot haar eerste wedstrijd in de Ligue 1 in 2019, de late lente, wellicht toen het niet al te veel kwaad meer kon. Enkele maanden later kreeg ze de supercup toegewezen. Dat is ook al geen wedstrijd op het scherp van de snede en deze Juve-Kiev was dat evenmin. Kiev was al uitgeschakeld voor overwinteren in de Champions League en Juventus was al door.

Donderdagavond kreeg Stéphanie concurrentie uit haar sekse. In de wedstrijd AA Gent tegen Liberec hebben ze ook een vrouw geprobeerd. Correctie, drie vrouwen in één keer: Katerina Monzul en assistenten uit Oekraïne. Die fluit al sinds 2016 in de hoogste Oekraïense mannendivisie. Bij Gent hebben ze bijna meer Oekraïners dan Belgen dus dat treft. Ook AA Gent tegen Liberec ging nergens meer om. Hiërarchie en anciënniteit, allemaal goed en wel, maar geef Stéphanie en Katerina voortaan ook wedstrijden mét inzet.

Het doorbreken van het glazen plafond in het mannenbastion voetbal is voor de emancipatie van de vrouw in het voetbal en bij uitbreiding in de sport de grootst mogelijke hefboom. Die twee scheidsrechters zullen het verschil niet maken, maar alle beetjes helpen.

Neem nu de Red Flames die zich deze week

hebben gekwalificeerd voor het Europees kampioenschap in Engeland: van onschatbare waarde. De manier waarop was al even belangrijk: zwarte beest Zwitserland, waar het enige verlies van de hele campagne werd geïncasseerd, werd opzijgezet. Koel, kil, efficiënt, resultaatgericht: 4-0.

België heeft zich als laatste groepswinnaar van de poules kunnen kwalificeren. In april komen daar na play-offs nog eens zeven teams bij. Ik dacht eerst een enthousiast paragraafje te wijden aan het Belgische doelpuntensaldo van plus 32 en die ene 0-9 in Litouwen, maar toen overliep ik de andere groepen en stootte ik op Denemarken, dat met 14-0 had gewonnen van Georgië, en Frankrijk, dat er elf en twaalf binnen shotte tegen Noord-Macedonië en Kazachstan. En dan heeft San Marino nog geen vrouwenteam.

Het is wat het is, tot twintig jaar geleden zagen we die scores ook in de groepen bij de mannen. De Red Flames hebben met die 0-9 wel de hoogste uitoverwinning van de hele EK-kwalificatie geboekt, dat is ook wat.

Dat EK moest normaal volgend jaar doorgaan, maar dat kan niet omdat dit jaar het EK voor mannen niet kon doorgaan en werd verschoven naar volgend jaar. De vrouwen zijn al van 2019 bezig met kwalificatiewedstrijden en de eindronde van het Europees kampioenschap wordt in de zomer van 2022 gespeeld. Tussendoor krijgen ze de kwalificaties voor het WK op hun bord.

Van alle tot nog toe geplaatste landen heeft België de minste ervaring: een EK in 2017 en verder niks.

Vrouwenvoetbal is een jonge sport, en als je een

kwantumsprong wilt maken in een jonge sport moet je investeren. Het uitstel van het EK is voor deze jonge groep een goede zaak. Tot wie ik mij nu moet richten, ik zou het niet weten, maar misschien kan de voetbalbond het voortouw nemen. Een sportbond/sport die een talentvolle vrouwenploeg ter beschikking heeft, zicht heeft op twee kampioenschappen, het voordeel van de tijd heeft en financieel het meer dan behoorlijk doet, is het aan zijn rang en stand verplicht om vol te investeren in omkadering en randvoorwaarden.

Geef de Red Flames een ambitieus programma, haal de internationals gedeeltelijk uit de competitie, biedt hen lange stages aan met veel oefenwedstrijden tegen sterke landen, smeed een team en betaal hen een salaris dat toelaat zich alleen nog te concentreren op hun sport.

Vrouwen-voetbal is een jonge sport, en als je een kwantumsprong wilt maken in een jonge sport moet je investeren